

Ovo je kratka priča o jednoj običnoj ženi iz mog bivšeg komšiluka, koju svakako moram spomenuti, jer je ostavila dosta duboki trag u mom životu. Nina Kata, kako smo je svi zvali, nije bila Starčevka. Rođena je u Surčinu u Sremu, ali sudbina ju je ipak dovela u Starčevo. U Drugom svetskom ratu ostala je u Surčinu udovica, sa nejakim sinom Željkom. Kako nije u Surčinu imala baš neku perspektivu, sina je ostavila kod svoje mame, a ona na nagovor prijatelja preudala se za Tomu Rogića koji je takođe rano ostao udovac, ali sa troje dece. Prihvatila je nina Kata svu tu decu, a i novog muža i prema svima se odnosila s poštovanjem i uvažavanjem, a ujedno je htela preneti i majčinsku ljubav i brigu na tu decu. Čika Toma baš i nije bio s velikim bogatstvom ili s velikim imanjem, ali i on se trudio da svi budu srećni i zadovoljni sa onime što imaju i što zarade.

Nina Kata je bila vredna i žena. Preko leta pomagala je čika Tomi u poljoprivrednim radovima, a ujedno se brinula da i u kući sve bude na svom mestu. U tome joj je najviše pomagala Anka, koja je volila pospremati po kući, a nina Kata je vodila brigu oko kuhinjskih poslova i oko živine kojih je uvek bilo u izobilju. Trudila se nina Kata da ima i dosta gusaka, pataka, kokoši, a nije manjkalo ni svinja i prasadi. Sve viškove koje je proizvela, znala je dobro da unovči, a to je koristila da bi sva deca bez razlike bila dobro obučena, kako se ne bi razlikovali od ostalih, te da ne bi osetili da su siročad. O nina Katinoj štedljivosti govori i to da je stvari za sebe šila na ruke, bar one jednostavnije. Preko leta kad nije bilo drugog posla znala je s ostalim komšinicama sedeti na saboru tj. na klupi ispred kuće, ali ne besposleno gledajući ko s druge strane ulice prolazi, već je znala sastavljati sebi ili kecelju ili suknju, ili pak krpati čika Tomine pantalone. Iako je kod nas bila šivaća mašina i tata bio krojač, jednostavno nije volela da gnjavi.

U napisu o Rogićevoj kući spomenuo sam da je skoro svake zime u kući bio razboj. Nina Kata je skoro svake zime tkala krpore, većinom za nekoga po narudžbi ili za prodaju. Ako nije tkala, za čika Tomu, a i za ostale ukućane trebalo je naštrikati ili koji džemper ili pak fusakle. Pored ovog zimskog posla, Rogićevi su se bavili i sečom trske na Nadelu u čemu je i nina Kata uvek pomagala. Neretko su svi dolazili zimi kući mokri i promrzli, jer je led znao popustiti i začas bi završili u vodi. Držala se nina Kata tradicije i običaja. Niti jedan praznik ili običaj nije se zaobišao, a to je bilo vidljivo i po uređenosti kuće, pripreme jela ili dočekivanja gostiju. Običaj joj je bio da pred svaki veći svetac, zapali kandilo i postavi ga na banak od furune, tako da bude vidljivo kad se prolazi pored kuće. Od tuda je i izreka deda Stanka Boguta koji je rekao: "Sad se vidi 'ko Sremicu ima, kandilo mu na furuni sija!". Nina Kata nije se puno kretala po selu, nije imala posebnih potreba, jer je već bilo mlađih koji su išli u nabavu ili su obavljali i za nju određene poslove. No ipak je skoro sve važnije događaje u selu znala. Većinu stvari saznala je na već spominjanom saboru, gde su se okupljale baba Fronka (Veronika) Saborski, baba Staza (Anastazija) Bogut, baba Jula Ivanković (Štrokinova). U godinama kad je običaj pijenja kave postao svakodnevica, nina Kata i čika Tomo, mislim da nisu propustili niti jedan dan a da poslije ručka, koji je u našoj kući uobičajeno bio u podne, ne dođu popiti kavu zajedno sa baba Tejkom (Agneskom). Tu su se takođe razmenjivale informacije, a već u to doba i komentirao televizijski program. Iako je život u početku nije mazio, ipak je nina Kata u Rogićevoj kući doživela i lepih trenutaka. U Surčinu je oženila sina Željka, Anka se udala u Opovo, Blaško se oženio. Sagradili su novu kuću, i sve je krenulo ka boljem životu, o kojem i za kojeg je živela čitav život. No kako se kaže "čovjek snuje, a Bog određuje", tako se i nina Kati polako sve po malo urušavalo.

O Starčevcima - Kata Rogić

Napisao Vinko Rukavina
utorak, 08 oktobar 2013 08:44

Napustio ju je prvo njezin čika Toma, no ona je i dalje ostala kao stup oko kojeg su se svi okupljali. Shrvana posledicama teškog života u mladosti i ona je napustila sve nas. Pokopana je na Starčevačkom Katoličkom groblju pored svog Tome.